

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás	
Szerző:		Tárgy	78 (064.5)
Cím:		Hely	
estje		Idő	1972
Forrás:		Személy	
Népművelés		Helyszám	
(Hely)		(Köt. v. füz.)	(Oldal)
1972. II. 27		(Idő)	

SA

244 Zenei krónika

Fischer Annie zongoraestje

Hangversenyéletünk esetleges ünnepei, amikor a külföld legnagyobbjai közül egy Richter, egy Menuhin, egy Seefried érkezik hozzánk és ragad művészetének kivételes magasába. Biztos ünnepe — sajnos, hogy az előbbieknél csak valamivel gyakoribb —, amikor Fischer Annie zongorázását hallhatjuk. A közbeszúrt megjegyzésben semmi szemrehányó hangsúly sincs, hiszen nagy zongoraművésznőnket éppúgy várja a világ a maga esetleges ünnepein, ahogyan mi várjuk a fentebb említetteket.

Fischer Annie február 23-i szólóestjén Beethoven-, Schubert-, Schumann- és Debussy-műveket játszott. Meglepetésről itt már vajmi nehéz beszélni, hiszen a zongora megszólalása előtt tudjuk, hogy a hangszer egyik legnagyobb művészenek koncertjére jöttünk. Csakhogy az ilyen

színvonalú művészre egyebek között az is jellemző, hogy mégis képes új meglepetést szerezni hallgatóságának.

A művésznőről köztudott, hogy Beethoven, Schubert és kiváltképp Schumann tolmácsolásában a megrendítés erejével hat játékanak élvezőire. A meglepetést ezúttal a Debussy-művekkel szerezte. A modern zene egyik atyjának zongoramuzsikájával általában jó művészek is másféle élményt szereznek: füst hatásút, röppenőt, pillanattal, a különös hanghatások kábulatát. Ez a Debussy-játék nem füst volt, hanem láng, a távolból felbukkanó emlékek jelenidejű létté elevenedtek, a zongorahang szinte zenekari hangzássá dúsult — anélkül, hogy eltűnt volna Debussy lebbenő, finoman könnyű, végtelen tengervilága. Így ezt valóban csak a legnagyobbak tudják.